

Broeder
Wim
Luiten

* 13-03-1950
† 11-11-2024

In onze herinnering dragen we
met veel dank én groot respect met ons mee

Broeder Wim Luiten FIC

Hij is geboren op 13 maart 1950 in Heemstede en
ontving de doopnamen Wilhelmus Petrus.

Op 17 augustus 1975 legde hij zijn geloften af bij de Broeders FIC.

Wim overleed op 11 november 2024 in Amsterdam.

Op 16 november werd hij te ruste gelegd op
het FIC-kerkhof te Maastricht.

Wim werd geboren in een warme omgeving van ouders met tien kinderen. Van huis uit kreeg hij het gevoel mee dat je niet voor jezelf moet leven, maar met open ogen en oren, gericht op je medemens. Na het afleggen van zijn geloften werd Wim uitgezonden naar Ghana. Hij had toen al de nodige diploma's gehaald op het gebied van

bouwkunde en architectuur. Hij maakte daar zeer vruchtbare jaren door en leidde jongelui op tot timmerman. Zo gaf hij hen de mogelijkheid om met een eigen bedrijfje in de eigen omgeving werk aan te nemen en uit te voeren. Hij voorzag hen, middels een opgerichte stichting, van bouw materiaal en startkapitaal.

In 2002 keerde hij naar Nederland terug om zijn ouder wordende medebroeders van dienst te zijn. Wim werd in 2006 gekozen tot landelijk bestuurslid. Vanaf 2017 was hij eindverantwoordelijke voor zijn medebroeders in ons land. Hierin kon hij zijn gaven van hartelijkheid en betrokkenheid volledig gestalte geven: dag en nacht was hij aanspreekbaar.

Hiernaast leefde hij zijn vele gaven uit: trouw aan zijn eigen familie, werkzaam in de Vincentiaanse Familie Nederland, zorg voor ons buitengoed De Scharck, toezichthouder van ons kerkhof, 'schrijver' van iconen en heerlijk koken voor zijn medebroeders in de gemeente aan de Capucijnengang in Maastricht. Hij was met hart en ziel betrokken bij het project "Jardin Monet" aan de Olympiaweg in Maastricht voor het realiseren van één huisvesting voor het generaal bestuur en de overige broeders in Nederland. Helaas zal hij de kroon op dit werk niet meer mogen meemaken.

In grote dank, met veel respect en waardering geven wij hem nu uit handen. Zijn zeer goede band met de Heer mag Wim nu bekroond zien in zijn eeuwige aanwezigheid bij de Eeuwige.